

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

Medio Quintæ. Horaria vel semihoraria meditatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

MEDIO QUINTÆ.

Horaria vel semihoraria meditatio.

Nihil esse utiliùs meditatione tum ad vitia evellenda, tum ad virtutes inferendas, amoris que divini ignem in nobis excitandum, conservandùmque SS. PP. testimonio & experientiâ quotidiana liquet. Concaluit cor meum intra me & in meditatione mea exardescet ignis, inquit Propheta psalm. 38. Ignis inquam, pietatis, virtutis, amoris divini, & eternitatis. Et Doctor Mellifluus Eugenium Papam ad meditandum & considerandum caelestia exhortaturus, Mentem, inquit, purificat consideratio; deinde regit affectum, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat & ordinat. Ut è contra meditationis defectus, omnis ferè vitii & imperfectionis, ruina & desolationis scaturigo est: Desolatione desolata est terra, quia nullus est qui recogitet corde, lamentatur Ieremias c. 12. id est qui mediretur peccata, novissima

divina

divina, aterna Itaque cum Davide propone, mi Sacerdos, in matutinis meditabor in te, neque molem negotiorum frivole prætende, non es occupatior Davide, regnum, Eugenio Ecclesiam, Ferdinando III. Imperium, Salesio & Borromeo Episcopatum gubernantibus. Imitare legis veteris Sacerdotes Levit. 6. & ignem amoris divini in ara cordis tui assidue fove, eundemq; indies mane novo meditationum & affectuum pabulo instaura, ne paulatim extinguatur.

Praxis Meditandi

Nota. Meditari seu mentaliter orare, nihil est aliud, quam attentâ mente res pias & spirituales considerare atque expendere: ut ex eorum consideratione pius affectus excitetur in voluntate, & voluntate permotâ homo declinet à malo, & faciat bonum. Hoc sine adhibentur tres animæ potentie. Memoria reminiscitur vel cogitat aliquod mysterium divinum ex vita Christi, aliudve punctum spirituale, illudq; representat ac quasi proponit intellectui. Intellectus deinde illud examinat & circumstantias expendit.

pendit. *Quis, quid, ubi &c.* Voluntas denique è re bene perpensa pium affectum elicit, v.g. odium peccati, amorem virtutis, humilitatis, patientia &c. propositaque format.

I. Ante meditationem servanda. I. Prædie sub vesperum meditationis puncta ex P. de Ponte, Megero, Avancino, aliòve libro lege & obiter memoria imprime. 2. Sequenti mane eadem puncta relege & affectus eliciendos prevede. 3. Statue te in præsentia Dei, eliciendo actum fidei, & cum dicendo vivit Dominus in cuius conspectu sto.

II. Sub ipsa meditatione I. Flexis genibus recita orationem preparatoriam: Actiones nostras quæsumus Domine aspirando præveni &c. aut Hymnum Veni creator. II. Deinde subjungenda ex mente S. Ignatii duo vel tria præludia, veluti dispositiones prævia phantasiam, intellectumque continent, ne tam facile evagentur. In primo præludio percurritur breviter historia, v.g. Christi nascentis aut patientis. In secundo per imaginationem representamus nobis vel rem gestam, vel locum in quo mysterium

sterium presens peractum est; v.g. stabulum
 Bethlehemiticum, aut montem Calvaria.
 In tertio rursus petitur gratia proposita
 meditationis puncta, cum attentione & fru-
 ctu expendendi: singula verò praeludia cir-
 citer spatio unius salutationis angelica ab-
 solvi queunt. III. Finitis praeludiis pri-
 mum meditationis punctum memoria ex-
 hibet intellectui: intellectus circa illud
 discurret, ruminat, expendit, examinat
 causas, circumstantias, effectus, aliâque ad
 movendam voluntatem accommodata. Post
 hac voluntas convenientes materia vel per-
 sone affectus excitat, ac proposita efficacia ef-
 format. Atque ita ad secundum, tertium-
 que punctum progrediendum, idemq; præ-
 standum est. Quod si in uno puncto gustus
 & devotio quaesita reperiatur, necesse non
 est anxie ad alia transcurrere, donec gustui
 & devotioni feceris satis. IV. In fine medi-
 tationis instituitur colloquium vel ad SS.
 Trinitatem, vel Christum Dominum, vel
 B. V. &c. in quo gratia petitur, ea qua co-
 gnita sunt vel statuta exequendi. V. Ab-
 soluta meditatione brevis instituitur recol-
 lectio & examen de successu: utrum me

memoria, intellectus, voluntas officiis suis
 perfunde, an verò defectus commissi, &
 dolor excitatur. Lumina rariora, &
 veritates, affectus proposita breviter an-
 notantur.

Si meditari placeat de aliqua S. Scrip-
 tura sententia, dividenda est in tres par-
 tes, singulas expendenda & affectus sub-
 jungendi. Si verò meditari lubeat de qua-
 piam virtute, considerandum 1. In quo con-
 sistat, quinam eius precipui actus. 2. Quali-
 ta eius amabilitas, honestas, utilitas, ju-
 cunditas, necessitas. 3. Exempla Christi
 B. V. Sanctorum. Et jungendi affe-
 ctus. In meditatione de vita cujusdam San-
 cti in eius festo: 1. consideranda eius voca-
 tio, electio, dona & talenta natura & gratia
 à Deo concessa. Vbi pro affectu servit, gra-
 tulatio, gratiarum actio &c. 2. Sancti
 cooperatio, ejusdem oratio, mortificatio,
 usus sacramentorum, virtutum &c. Af-
 fectus desiderium imitandi. 3. Prae-
 mium & corona in caelis. Affectus gaudii
 spei &c. Pro praxi meditationem unam
 annexo.

Medi

Meditatio.

De Potestate, Dignitate, & Sanctitate
Sacerdotali.

*Oratio preparatoria recitanda: Aetio-
nes nostras quæsumus Domine aspirando
præveni &c. aut Veni creator Spiritus, &c.*

*Preludium I. Percurre breviter animo
historiam ultime cœne Dominica.*

*Preludium II. Imaginare tibi cœnaculum
grande stratum, in quo Salvator cū Apostolis
duodecim mensa accumbit, Corporis & san-
guinis sui sacramentum instituit, & eosdem
potestate & dignitate sacerdotali exornat.*

*Preludium III. Gratiam divinam effla-
gita, potestatem, dignitatem & sanctitatem
hanc cum fructu expendendi.*

Punctum I. de Potestate Sa-
cerdotali.

*Expende hujus potestatis à Christo col-
late circumstantias. I. Quis ille est cui hæc
potestas consecrandi & absolvendi confer-
tur? Est ille non Angelus aut Archangelus,
non Cherubinus aut Seraphinus sed homo
de humo creatus, homo, inquam, qui quasi*